

[Indenrigsministeren.]

kapitalen kneb det. Det er tænkeligt, at vi f. eks. inden for skolevæsenet har spurgt de forkerte, nemlig skoledirektionerne og ikke kommunerne, men i hvert fald er det sandheden, at da vi frigav, regnede vi efter de oplysninger, vi havde fået, med, at alting var i orden. Noget andet er så, at vi jo er interesseret i at bidrage til at afhjælpe den ekstraordinært høje arbejdsløshed i disse egnsudviklingsområder, og at vi derfor må se det som en opgave at bistå dem ved finansieringen af de opgaver, der skal i gang.

Til hr. Diderichsen vil jeg gerne sige en enkelt ting. Jeg lyttede med megen interesse til hans betragtninger over spørgsmålet om beregning af en gennemsnitsindkomst og en skatteudskrivning, hvor man skulle have tilskud, hvis indkomsten i vedkommende kommune lå under gennemsnitsindkomsten i hele landet, og aflevere til det øvrige land, hvis man havde over gennemsnittet. Jeg tror nok, at der vil kunne rettes meget væsentlige principielle indvendinger imod det, men det er klart, at synspunktet må indgå i de overvejelser, vi vil gøre os.

Der var en anden ting, hr. Diderichsen fremhævede; det var dette, at det er så væsentligt at lægge vægt på, at de, der skal anvende de offentlige midler, må være ansvarlige for tilvejebringelsen af dem. Men så tilføjede hr. Diderichsen, med rette naturligvis, at vi må jo ikke glemme uligheden, og derfor vil jeg gerne sige: de to principper kan ikke sammenholdes, de kan allerhøjest afbalanceres med hinanden.

Jeg tør da ikke betvivle, at de tal, som hr. A. Chr. Andersen fremførte, er rigtige; alt taler for, at de er rigtige, og det understreger jo det, som alle er enige om; at der er en betydelig ulighed i beskatningsgrundlaget kommunerne imellem. Det er karakteristisk, at Hjørring amt nok er det hårdest ramte, det amt, som jo også havde den højeste grundskyldpromille. Vi har vel nok alle været klar over, at disse amter i Nord- og Vestjylland har været temmelig hårdt ramt og, jeg havde nær sagt skudt lidt ud af sollyset, og vi er vel også klar over, at det, vi står over for med henblik på byrdefordelingen, er at tilgodese ikke mindst disse kommuners interesse i at skabe så vidt muligt en ligestilling med borgere i andre dele af landet. Jeg tror for så vidt, at vi alle i og for sig

er enige om målet; der kan blive diskussion om midlerne, men jeg vil tro, at vi er enige om målet. Og så regner jeg med, at vi kan nå frem til en rimelig løsning, når vi gennemfører den fulde kommunalreform i 1970, og jeg kan på regeringens vegne i hvert fald give løfte om, at vi vil være med til at mildne overgangsvanskelighederne i de vanskeligst stillede kommuner i ventetiden, indtil kommunalreformen træder i kraft.

Ordføreren for forespørgerne (Alfred Bøgh): Som ordfører for forespørgerne vil jeg gerne slutte min del af debatten med nogle ganske få bemærkninger.

Jeg vil allerførst takke for den tilslutning, som jeg har fundet hos de øvrige ordførere, til, at debatten i det hele taget er blevet rejst. Det kan jeg kun takke for: at også andre partier end mit eget har ment, at det var naturligt, at vi fik denne debat.

Indenrigsministeren brugte udtrykket, at jeg noget hånligt havde sagt angående byrdefordelingsudvalget, at det var kun nogle tabeller, der kom frem. Jeg mener ikke, at jeg har været hånlig over for ministeren, det har i hvert fald ikke været min mening, det ligger mit venlige sind meget fjernt, men vi ved jo alle, at ministeren er meget følsom og sart, og derfor har han måske lagt noget andet ind i ordene end det, der var ment fra min side.

Ministeren var også inde på, at i de indlæg, der var kommet frem, var det meget abstrakt, hvad man havde rørt ved, og noget virkelig konkret havde han ikke fået ud af det. Der vil jeg da gerne sige til den højtærede minister, at det er jo også ham, spørgsmålene er rettet til. Vi har stillet en forespørgsel til ministeren om, hvad han mente om disse problemer, og vi havde ærlig talt regnet med, at han selv var kommet med mere positive tanker. Og det er jo ministeren, der har den høje post, så jeg kan sige: hvorfor bærer man gyldne kæder? Med et andet udtryk hedder det jo: enten tærskel eller også gå af loen.

Men jeg synes, jeg har ret, når jeg har sagt, at tilsyneladende kan man i hvert fald efter ministerens oplysninger ikke vente, at der kommer så forfærdelig meget nyt ud af byrdefordelingsudvalgets arbejde. Man har studeret de refusionsordninger, der er gældende, og undersøgt, hvordan de virker, og